

Regeringens proposition

1990/91:27

om vissa lagstiftningsåtgärder till följd av
beslutet om ny regional statlig förvaltning

Prop.
1990/91:27

Regeringen förelägger riksdagen vad som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 4 oktober 1990 för de åtgärder och det ändamål som framgår av föredragandens hemställan.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Bengt K.Å. Johansson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås de ändringar i lagstiftningen som behövs för att per den 1 juli 1991 genomföra riksdagsbeslutet om en ny regional statlig förvaltning (prop. 1988/89: 154, 1989/90:BoU4 och 9, rskr. 89).

Lagförslagen innebär bland annat att den verksamhet som i dag bedrivs av länsvägnämnderna och lantbruksnämnderna tas över av länsstyrelserna. Detsamma gäller den del av länsbostadsnämndernas verksamhet som avser kommunal bostadsförsörjning.

Enligt riksdagens beslut skall också läns skolnämnderna och fiskerinämnerna upphöra. Frågan om den verksamhet som dessa nämnder hittills har bedrivit avses bli behandlad i senare propositioner.

Justitiedepartementets område

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1973:188) om arrendenämnder och hyresnämnder

Härigenom föreskrivs att i 17 § lagen (1973:188) om arrendenämnder och hyresnämnder¹ ordet "lantbruksnämnden" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "länsstyrelsen" i motsvarande form.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

¹ Lagen omtryckt 1985:660.

Lag om ändring i vapenlagen (1973:1176)

Härigenom föreskrivs att i 32 och 41 §§ vapenlagen (1973:1176)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

32 §²

Föreligger risk för missbruk av skjutvapen, kan polismyndighet besluta att vapnet och därtill hörande ammunition skall omhändertagas. Är faran för missbruk överhängande, får polisman även utan sådant beslut omhändertaga vapnet och ammunitionen. I sådant fall skall polismannen skyndsamt anmäla åtgärden hos polismyndigheten, som omedelbart skall pröva om omhändertagandet skall bestå.

Vad som i första stycket sägs om polisman gäller även av länsstyrelsen *förordnad jakttillsynsman* samt personal vid kustbevakningen, domänverket, tullverket eller *rennäringssenhet vid lantbruksnämnd*.

Vad som i första stycket sägs om polisman gäller även av länsstyrelsen *förordnade jakttillsynsmän* samt personal vid kustbevakningen, domänverket, tullverket eller *särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen*.

Finns någon som har tillstånd att inneha den omhändertagna egendomen och återkallas ej tillståndet, skall egendomen återlämnas till innehavaren så snart det skäligen kan antagas att det ej längre föreligger någon risk för missbruk. Detsamma gäller, om den omhändertagna egendomen får innehas utan tillstånd enligt denna lag.

41 §³

Angående beslag av egendom, som kan antagas vara förverkad enligt 40 §, gäller bestämmelserna om beslag i rättegångsbalken med följande avvikelser.

1. Av länsstyrelsen *förordnad jakttillsynsman* samt personal vid kustbevakningen, domänverket, tullverket eller *rennäringssavdelning vid lantbruksnämnd äger samma rätt att taga egendom i beslag som tillkommer polisman.*

1. Av länsstyrelsen *förordnade jakttillsynsmän* samt personal vid kustbevakningen, domänverket, tullverket eller *särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen har samma rätt att ta egendom i beslag som tillkommer en polisman.*

2. Bestämmelsen att åtal skall väckas inom viss tid gäller ej i annat fall än då rätten utsatt sådan tid.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

¹ Lagen omtryckt 1981:1360.

² Senaste lydelse 1988:447.

³ Senaste lydelse 1988:447.

3 Förslag till

Prop. 1990/91:27

Lag om ändring i lagen (1985:658) om arrendatorers rätt att förvärva arrendestället

Härigenom föreskrivs att i 5 § lagen (1985:658) om arrendatorers rätt att förvärva arrendestället ordet "lantbruksnämnd" skall bytas ut mot "länsstyrelse".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

4 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1939:608) om enskilda vägar

Härigenom föreskrivs att 52 § lagen (1939:608) om enskilda vägar skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*52 §¹

Styrelse för vägsamfällighet skall bestå av en eller flera här i riket bosatta personer och hava sitt säte i den ort, där vägen eller största delen därav är belägen.

Ändå att den tid, för vilken styrelseledamot blivit utsedd, ej gått till ända, må han skiljas från uppdraget genom beslut av de väghållningsskyldiga.

Anmälan om val av styrelse eller ändring i dess sammansättning skall ofördröjligen göras hos länsstyrelsen.

Val av ledamöter i styrelsen eller ändring i dess sammansättning skall snarast anmälas hos den statliga fastighetsregistermyndigheten.

Har styrelseledamot avgått eller den tid, för vilken han blivit vald, gått till ända utan att anmälan om nytt val skett, och är styrelsen med kvarstående ledamöter ej beslutför, eller saknas eljest behörig styrelse, skall länsstyrelsen på yrkande av någon, vars rätt kan vara beroende av att styrelse finnes, förordna syssloman att, intill dess efter inkommen anmälan om verkställt val förordnandet återkallas, antingen ensam eller jämte de styrelseledamöter, som må finnas, förvalta samfällighetens angelägenheter och företräda samfälligheten på sätt om styrelse finnes nedan stadgat. Sysloman njute av samfälligheten arvode, som bestämmes av länsstyrelsen.

Länsstyrelsen skall föra förteckning över vägsamfälligheter. Förteckningen skall innehålla uppgifter om styrelsens sammansättning och om förordnad syssloman.

Den statliga fastighetsregistermyndigheten skall föra en förteckning över vägsamfälligheter. Förteckningen skall innehålla uppgifter om styrelsernas sammansättning och om förordnade syslomen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

¹ Senaste lydelse 1977:688.

Lag om ändring i väglagen (1971:948)

Härigenom föreskrivs i fråga om väglagen (1971:948)¹
dels att 9 a § skall upphöra att gälla,
dels att 76 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

76 §

Vägverket får överklaga länsstyrelsens beslut enligt denna lag.

Statens naturvårdsverk *och en länsvägnämnd* får överklaga sådana beslut av väghållningsmyndighet, vägverket eller länsstyrelse enligt denna lag, som berör naturvårdsverkets *eller nämndens* verksamhetsområde.

Statens naturvårdsverk får överklaga sådana beslut av väghållningsmyndighet, vägverket eller länsstyrelse enligt denna lag, som berör naturvårdsverkets verksamhetsområde.

Länsstyrelsen får överklaga sådana beslut av vägverket enligt denna lag som berör länsstyrelsens verksamhetsområde.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

¹ Lagen omtryckt 1987:459.

6 Förslag till

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att i punkt 7 av anvisningarna till 22 § och i punkt 6 av anvisningarna till 35 § kommunalskattelagen (1928:370)¹ ordet "lantbruksnämnd" skall bytas ut mot "länsstyrelse".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

¹ Senaste lydelse av punkt 7 av anvisningarna till 22 § 1979:500, punkt 6 av anvisningarna till 35 § 1959:127.

Lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Härigenom föreskrivs att 18 kap. 11 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

18 kap.

11 §¹

Byggnadsnämnd skall i behövlig omfattning, enligt närmare föreskrifter av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, lämna skattemyndigheten uppgift om arten och omfattningen av den byggnadsverksamhet, som avses med lämnade bygglov, rivningslov, marklov eller tillstånd enligt förhandsbesked.

Uppgift skall lämnas för varje fastighet för sig senast två veckor efter utgången av varje kvartal och omfatta de lov och tillstånd som lämnats under kvartalet.

Lantbruksnämnd skall, på sätt som föreskrivs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, lämna *skattemyndighet* uppgift om sådant beslut av nämnden som är av betydelse för fastighetstaxeringen.

Länsstyrelsen skall, enligt föreskrifter av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, lämna *skattemyndigheten* uppgift om sådana beslut av *länsstyrelsen* som är av betydelse för fastighetstaxeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

¹ Senaste lydelse 1990:379.

8 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1970:299) om skydd mot flyghavre

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1970:299) om skydd mot flyghavre

dels att i 12 § ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",
dels att i 10 och 13 §§ ordet "lantbruksnämnden" skall bytas ut mot "länsstyrelsen".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Lag om ändring i rennäringslagen (1971:437)

Härigenom föreskrivs i fråga om rennäringslagen (1971:437)¹

dels att 98 § skall upphöra att gälla,

dels att i 4, 7, 15, 16, 24, 36, 66, 67, 87 och 89 §§ samt i punkterna 2 och 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (1985:919) om ändring i nämnda lag ordet "lantbruksnämnden" skall bytas ut mot "länsstyrelsen",

dels att 72, 99, 100 och 102 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

72 §

Är renskötseln inom samebys betesområde bristfällig, skall *lantbruksnämnden* på begäran av medlem i byn eller annan vars rätt är beroende därav söka att träffa överenskommelse med byn om rättelse inom viss tid.

Kan överenskommelse *ej* träffas eller *vidtages ej* rättelse, kan länsstyrelsen *efter anmälan av lantbruksnämnden* förordna syssloman att *omhändertaga* renskötseln i byn och förvalta byns övriga ekonomiska angelägenheter.

Syssloman har rätt att av byn erhålla arvode som *bestämmer* av länsstyrelsen.

Är renskötseln inom *en* samebys betesområde bristfällig, skall *länsstyrelsen* på begäran av *en* medlem i byn eller *någon* annan vars rätt är beroende därav söka träffa överenskommelse med byn om rättelse inom viss tid.

Kan överenskommelse *inte* träffas eller *vidtas inte* rättelse, kan länsstyrelsen förordna syssloman att *ta hand om* renskötseln i byn och förvalta byns övriga ekonomiska angelägenheter.

Sysslomanen har rätt att av byn erhålla arvode som *bestäms* av länsstyrelsen.

99 §

Talan mot beslut enligt denna lag av *länsstyrelsen* föres genom besvär hos kammarrätten.

Mot länsstyrelsens beslut varigenom registrering av renmärke beviljats får dock *talans ej* föras.

Länsstyrelsens beslut enligt 12, 21, 39, 43, 50 och 62 §§, 66 § tredje stycket, 66 a och 71 §§, 72 § andra och tredje styckena samt 74, 79, 80, 93 och 97 §§ denna lag får överklagas hos kammarrätten. *Länsstyrelsens* beslut att bevilja registrering av renmärken får dock *inte* överklagas.

Länsstyrelsens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas hos *lantbruksstyrelsen*.

Lantbruksstyrelsens beslut får överklagas hos *regeringen*.

¹ Lagen omtryckt 1985:919.

Med senaste lydelse av 15, 66 och 89 §§ avses den i prop. 1990/91:4 föreslagna lydelsen.

100 §

Angår beslut som länsstyrelse, lantbruksnämnd eller lantbruksstyrelsen meddelar enligt denna lag så många att *avskrift* av beslutet *ej* lämpligen kan tillställas *envar* av dem, skall beslutet sändas till samebyns styrelse som skall hålla *beslutet* tillgängligt för medlemmarna. *Meddelande härom skall intagas i ortstidning. Tiden för anförande av besvär över beslutet skall räknas från den dag då kungörandet har skett.*

Angår *ett* beslut som länsstyrelse eller lantbruksstyrelsen meddelar enligt denna lag så många att *en kopia* av beslutet *inte* lämpligen kan tillställas *var och en* av dem, skall beslutet sändas till samebyns styrelse, som skall hålla *det* tillgängligt för medlemmarna.

Meddelande om detta skall tas in i ortstidning.

Tiden för överklagande skall räknas från den dag då kungörandet har skett.

102 §

Länsstyrelses *och lantbruksnämnds* åligganden enligt denna lag *fullgöres* såvitt avser Västernorrlands län av länsstyrelsen *och lantbruksnämnden* i Västerbottens län och såvitt avser Kopparbergs och Gävleborgs län av länsstyrelsen *och lantbruksnämnden* i Jämtlands län.

Skall byområde omfatta mark inom mer än ett av Norrbottens, Västerbottens eller Jämtlands län, *göres* indelning enligt 7 § av *lantbruksnämnden* i det län inom vilket huvuddelen skall ligga.

Länsstyrelses åligganden enligt denna lag *fullgörs* såvitt avser Västernorrlands län av länsstyrelsen i Västerbottens län och såvitt avser Kopparbergs och Gävleborgs län av länsstyrelsen i Jämtlands län.

Skall *ett* byområde omfatta mark inom mer än ett av Norrbottens, Västerbottens eller Jämtlands län, *görs* indelning enligt 7 § av *länsstyrelsen* i det län inom vilket huvuddelen skall ligga.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Lag om ändring i berberislagen (1976:451)

Härigenom föreskrivs i fråga om berberislagen (1976:451)

dels att i 6 och 8 §§ ordet "lantbruksnämnden" skall bytas ut mot "länsstyrelsen",

dels att 7 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

För kontroll av lagens efterlevnad skall *bekämpningsskyldig* lämna *lantbruksnämnden* tillträde till område där *nämnden* bedömer att berberis kan finnas.

Föreslagen lydelse

7 §

För kontroll av lagens efterlevnad skall *den bekämpningsskyldige* lämna *länsstyrelsen* tillträde till område där *länsstyrelsen* bedömer att berberis kan finnas.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Lag om ändring i jordförvärvslagen (1979:230)

Härigenom föreskrivs i fråga om jordförvärvslagen (1979:230)¹

dels att i 3, 9, 11, 14 och 18 §§ ordet "lantbruksnämnden" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "länsstyrelsen" i motsvarande form,

dels att 16 och 17 §§ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

16 §

Egendom som har förvärvats genom inrop på exekutiv auktion under sådana förhållanden att förvärvstillstånd skulle ha krävts vid vanligt köp skall åter avyttras inom två år efter det att auktionen vunnit laga kraft, om inte dessförinnan nämnda förhållanden har upphört eller inroparen har fått tillstånd att behålla egendomen. Har inropet skett för att skydda fordran, för vilken inroparen har panträtt i egendomen, eller någon hans rättighet som är inskriven i den, får länsstyrelsen på ansökan medge skäligt anstånd med avyttrandet, om det är sannolikt att förlust annars skulle uppkomma för inroparen. Avyttras inte egendomen inom föreskriven tid, skall länsstyrelsen *på framställning av lantbruksnämnden förordna* att egendomen skall säljas av kronofogdemyndigheten på offentlig auktion enligt 17 §.

Egendom som har förvärvats genom inrop på exekutiv auktion under sådana förhållanden att förvärvstillstånd skulle ha krävts vid vanligt köp skall åter avyttras inom två år efter det att auktionen vunnit laga kraft, om inte dessförinnan nämnda förhållanden har upphört eller inroparen har fått tillstånd att behålla egendomen. Har inropet skett för att skydda fordran, för vilken inroparen har panträtt i egendomen, eller någon hans rättighet som är inskriven i den, får länsstyrelsen på ansökan medge skäligt anstånd med avyttrandet, om det är sannolikt att förlust annars skulle uppkomma för inroparen. Avyttras inte egendomen inom föreskriven tid, skall länsstyrelsen *besluta* att egendomen skall säljas av kronofogdemyndigheten på offentlig auktion enligt 17 §.

Anteckning om bestämmelserna i första stycket skall göras i det köpebrev som utfärdas med anledning av den exekutiva auktionen och, när lagfart söks, införas i fastighetsboken, om inte sökanden visar att avyttringsskyldigheten har upphört.

I fråga om tillstånd att behålla egendom gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om förvärvstillstånd i 4–8 §§ med undantag av 4 § första stycket 4 samt i 10 och 11 §§.

Om en ansökan att behålla egendomen har avslagits, skall 4 § första stycket 4 inte tillämpas om inroparen säljer egendomen inom två år efter det att auktionen har vunnit laga kraft.

17 §

Har länsstyrelsen *förordnat* om auktion enligt 16 § och har inropa-

Har länsstyrelsen *beslutat* om auktion enligt 16 § och har inropa-

¹ Lagen omtryckt 1987:468.

ren dessförinnan eller senare avyttrat egendomen, skall *förordnandet* trots detta gå i verkställighet, om inte *lantbruksnämnden återkallar sin framställning i ärendet*.

ren dessförinnan eller senare avyttrat egendomen, skall *beslutet* trots detta gå i verkställighet, om inte *länsstyrelsen bestämmer något annat*.

I övrigt skall så anses och med ärendet i tillämpliga delar så förfaras som om egendomen hade blivit utmätt för fordran med bästa förmånsrätt efter sådana rättigheter som besvärade egendomen redan vid den exekutiva auktionen och som har företrädare framför alla befintliga fordringar. Även om det i enlighet härmed bestämda skyddsbeloppet täcks, får försäljning inte ske, om inte den bjudna köpeskillingen täcker även det värde som i ärendet har åsatts egendomen enligt 12 kap. utsökningbalken eller, om ägaren eller innehavare av fordran som är förenad med panträtt i egendomen i god tid före auktionen har påkallat särskild värdering, det värde vartill egendomen kan uppskattas av värderingsmän som länsstyrelsen utser. Egendomen får säljas endast till den som har fått förvärvstillstånd eller enligt 3 § 1, 2, 4 eller 9 får förvärva egendomen utan sådant tillstånd. Avges vid auktionen bud som sålunda får antas, skall försäljning ske, även om innehavare av fordran bestrider det.

Kommer försäljning inte till stånd vid auktionen får *lantbruksnämnden* inom två år efter det att auktionen har vunnit laga kraft *hos länsstyrelsen påkalla förordnande om ny auktion. Framställs inte sådan begäran* inom föreskriven tid eller avges inte heller vid den senare auktionen bud som får antas, är frågan om försäljning av egendomen förfallen.

Kommer försäljning inte till stånd vid auktionen, får *länsstyrelsen* inom två år efter det att auktionen har vunnit laga kraft *besluta om ny auktion. Meddelas inte något sådant beslut* inom föreskriven tid eller avges inte heller vid den senare auktionen bud som får antas, är frågan om försäljning av egendomen förfallen.

Kostnad i samband med auktion som inte har lett till försäljning betalas av statsmedel.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Lag om ändring i lagen (1979:425) om skötsel av jordbruksmark

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1979:425) om skötsel av jordbruksmark¹

dels att i 7, 9 a och 13 §§ ordet "lantbruksnämnden" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "länsstyrelsen" i motsvarande form,
dels att 8 § skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*8 §²

Ägare eller brukare av jordbruksmark är skyldig att på begäran tillhandahålla *lantbruksnämnden* de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen enligt denna lag. Den som inte efterkommer sådan begäran kan av *nämnden* föreläggas vid vite att fullgöra sin skyldighet.

Ägare eller brukare av jordbruksmark är skyldig att på begäran tillhandahålla *länsstyrelsen* de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen enligt denna lag. Den som inte efterkommer sådan begäran kan av *länsstyrelsen* föreläggas vid vite att fullgöra sin skyldighet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

¹ Senaste lydelse av
9 a § 1988:637,
13 § 1990:95.

² Senaste lydelse 1988:637.

Lag om ändring i lagen (1983:738) om bekämpande av salmonella hos djur

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1983:738) om bekämpande av salmonella hos djur

dels att i 5 § ordet "lantbruksnämnden" skall bytas ut mot "länsstyrelsen",

dels att 7 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Lantbruksnämndens beslut får överklagas hos lantbruksstyrelsen genom besvär.

Lantbruksstyrelsens beslut i särskilt fall får överklagas hos kamrarrätten genom besvär.

Beslut enligt första och andra styckena gäller med omedelbar verkan, om inte annat förordnas.

Länsstyrelsens beslut får överklagas hos lantbruksstyrelsen.

Lantbruksstyrelsens beslut i ett särskilt fall får överklagas hos kamrarrätten.

Beslut som har meddelats enligt denna lag gäller omedelbart, om inte något annat bestäms.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Lag om ändring i lagen (1985:295) om foder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1985:295) om foder
dels att i 12 § ordet "lantbruksnämnden" skall bytas ut mot "länsstyrelsen",
dels att 19 § skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

19 §

Beslut av lantbruksstyrelsen i ärende som avses i 13 § första stycket, 14 eller 15 § får överklagas hos kammarrätten *genom besvär*. Föreskrifter om överklagande av beslut av lantbruksstyrelsen med stöd av ett bemyndigande enligt 4–6 och 8 §§ meddelas av regeringen.

Beslut av lantbruksnämnden får överklagas hos lantbruksstyrelsen *genom besvär*. Lantbruksstyrelsens beslut i ett sådant ärende får överklagas hos kammarrätten.

Beslut av lantbruksstyrelsen i ärende som avses i 13 § första stycket, 14 eller 15 § får överklagas hos kammarrätten. Föreskrifter om överklagande av beslut av lantbruksstyrelsen med stöd av ett bemyndigande enligt 4–6 och 8 §§ meddelas av regeringen.

Länsstyrelsens beslut får överklagas hos lantbruksstyrelsen. Lantbruksstyrelsens beslut i ett sådant ärende får överklagas hos kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Lag om hur ledamöter i skogsvårdsstyrelserna utses

Härigenom föreskrivs följande.

1 § I varje län skall det finnas en skogsvårdsstyrelse.

2 § Skogsvårdsstyrelsen består av sju ledamöter.

3 § Tre av ledamöterna och en personlig ersättare för var och en av dem förordnas av regeringen.

Tre av ledamöterna och lika många ersättare väljs av landstinget i länet. I Gotlands län väljs de dock av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Länsjägmästaren är självskriven ledamot i styrelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991, då lagen (1981:1114) om utseende av ledamöter i lantbruksnämnderna och skogsvårdsstyrelserna skall upphöra att gälla.

16 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1947:523) om kommunala åtgärder till bostadsförsörjningens främjande m. m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1947:523) om kommunala åtgärder till bostadsförsörjningens främjande m. m.¹

dels att 3 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall föras in en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §²

En kommun skall fortlöpande bedriva bostadsförsörjningsplanering i syfte att främja att alla i kommunen får en egen bostad av god kvalitet samt att ändamålsenliga åtgärder för bostadsförsörjningen inom kommunen förbereds och genomförs.

Bostadsförsörjningsplaneringen skall komma till uttryck i ett program som skall antas av kommunfullmäktige.

Om kommunen ingår i ett område som kan anses utgöra en enhet i bostadsförsörjningshänseende, skall samråd om bostadsförsörjningsplaneringen ske med övriga kommuner i området.

Om kommunen ingår i ett område som kan anses utgöra en enhet i bostadsförsörjningshänseende, skall samråd om bostadsförsörjningsplaneringen ske med *länsstyrelsen och med* övriga kommuner i området.

Kommunen skall lämna redovisning av bostadsförsörjningsplaneringen enligt bestämmelser som regeringen meddelar.

3 a §

Länsstyrelsen skall ge kommunen råd och information samt aktivt bidra med underlag till kommunens bostadsförsörjningsplanering.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Lagen omtryckt 1975:131.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:131.

² Senaste lydelse 1985:466.

Lag om ändring i lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter¹

dels att i 29 § ordet "länsstyrelsen" skall bytas ut mot "den statliga fastighetsregistermyndigheten",

dels att 25 och 67 §§ samt rubriken före 67 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §²

Samfällighetsförening registreras hos *länsstyrelsen* i det län där föreningens styrelse enligt stadgarna har sitt säte.

Hos varje *länsstyrelse* skall föras samfällighetsföreningsregister för införing av de uppgifter som enligt denna lag eller annan författning skall anmälas för registrering eller annars intagas i registret. I fråga om registrering i samfällighetsföreningsregistret gäller 15 kap. 4 § första—tredje styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. Därvid skall hänvisningen i paragrafens tredje stycke gälla klandertalan som avses i 23 § första stycket och 53 § andra stycket denna lag. Ett beslut om sådan ändring av stadgarna att styrelsens säte skall flyttas från ett län till ett annat får dock inte registreras, om samfällighetsföreningens firma på grund av bestämmelserna i 29 § första stycket andra meningen denna lag inte får föras in i det senare länets samfällighetsföreningsregister.

En samfällighetsförening registreras hos *den statliga fastighetsregistermyndigheten* i det län där föreningens styrelse enligt stadgarna har sitt säte.

Hos varje *statlig fastighetsregistermyndighet* skall föras samfällighetsföreningsregister för införing av de uppgifter som enligt denna lag eller *någon* annan författning skall anmälas för registrering eller annars intagas i registret. I fråga om registrering i samfällighetsföreningsregistret gäller 15 kap. 4 § första—tredje styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. Därvid skall hänvisningen i paragrafens tredje stycke gälla klandertalan som avses i 23 § första stycket och 53 § andra stycket denna lag. Ett beslut om sådan ändring av stadgarna att styrelsens säte skall flyttas från ett län till ett annat får dock inte registreras, om samfällighetsföreningens firma på grund av bestämmelserna i 29 § första stycket andra meningen denna lag inte får föras in i det senare länets samfällighetsföreningsregister.

Närmare bestämmelser om samfällighetsföreningsregistret och om avgifter för registrering meddelas av regeringen.

¹ Lagen omtryckt 1987:128.

² Senaste lydelse 1987:670.

Talan mot länsstyrelses beslut**Överklagande av en fastighetsregistermyndighets eller länsstyrelses beslut**

67 §

Talan mot länsstyrelses beslut, varigenom ansökan om eller anmälan för registrering avskrivits eller registrering vägrats enligt denna lag, föres hos kammarrätt genom besvär inom två månader från dagen för beslutet.

Talan mot länsstyrelses beslut enligt 31 § första stycket första eller tredje punkten, 32 §, 33 § första stycket, 61 § eller 64 § föres hos regeringen genom besvär.

Mot annat länsstyrelses beslut enligt denna lag föres talan hos kammarrätt genom besvär.

Fastighetsregistermyndighetens beslut, varigenom ansökan om eller anmälan för registrering avskrivits eller registrering vägras enligt denna lag, får överklagas hos kammarrätten inom två månader från dagen för beslutet.

Länsstyrelsens beslut enligt 31 § första stycket första eller tredje punkten, 32 §, 33 § första stycket, 61 § eller 64 § får överklagas hos regeringen.

Länsstyrelsens beslut i övrigt får överklagas hos kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Bestämmelserna i 67 § första stycket i sin äldre lydelse gäller fortfarande i fråga om beslut som länsstyrelsen meddelat före ikraftträdandet.

18 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1988:183) om förvaltningen av kyrklig jord

Härigenom föreskrivs att i 12 § lagen (1988:183) om förvaltningen av kyrklig jord ordet "lantbruksnämnden" skall bytas ut mot "länsstyrelsen".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991.

Lag om upphävande av lagen (1967:782) med anledning av sammanslagning av överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Stockholms län

Härigenom föreskrivs att lagen (1967:782) med anledning av sammanslagning av överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Stockholms län skall upphöra att gälla vid utgången av juni 1991.

Lag om äldre föreskrifter om vissa länsnämnder

Härigenom föreskrivs följande.

Vad som i en lag eller någon annan författning har föreskrivits om en länsvägnämnd eller lantbruksnämnd skall i stället avse länsstyrelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991 och gäller till utgången av juni 1994.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 4 oktober 1990

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Engström, Hjelm-Wallén, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Freivalds, Wallström, Lööv, Persson, Molin, Sahlin, Larsson, Åsbrink

Föredragande: statsrådet Johansson

Proposition om vissa lagstiftningsåtgärder till följd av beslutet om ny regional statlig förvaltning

1 Inledning

Riksdagen har i ett principbeslut (prop. 1988/89:154, 1989/90:BoU 4 och 9, rskr. 89) slagit fast riktlinjer för en ny regional statlig förvaltning.

Av den anförda propositionen framgår att regeringen senare skulle återkomma med förslag till den lagstiftning som krävs för att genomföra reformen.

Jag tar nu – i samråd med övriga närmast berörda statsråd – upp de ändringar i gällande lagstiftning som föranleds av beslutet om länsstyrelse-reformen.

Jag vill därvid nämna att jag i enlighet med ett bemyndigande av regeringen har tillsatt en central organisationskommitté (C 1990:02) med uppdrag att utföra det förberedelsearbete som behövs på central nivå för att genomföra den nya regionala statliga förvaltningen (Dir. 1990:9 och 52). På regional nivå har samtidigt tillkallats en särskild utredare i varje län.

Dessutom har det tillkallats en särskild utredare (Jo 1990:01) med uppgift att se över den centrala myndighetsorganisationen på jordbrukets område (Dir. 1990:8).

2 Föredraganden

2.1 Reformens omfattning

Länsstyrelsens ansvarsområde skall från och med den 1 juli 1991 enligt riksdagens beslut omfatta de verksamheter som i dag bedrivs av länsvägnämnden, länskolnämnden och lantbruksnämnden samt den nuvarande länsstyrelsen. Dessutom omfattar beslutet även den del av länsbostadsnämndens verksamhet som avser kommunal bostadsförsörjning och annan samhällsplanering.

Länsstyrelsen skall vidare ges bl.a. vidgade befogenheter vad avser

kommunikationsområdet, skogsvården och trafiksäkerheten. Därutöver skall det skapas ett utvecklat samrådsförfarande vad gäller arbetsmarknadsutbildning, beredskapsarbeten och vissa andra frågor som rör arbetsmarknaden.

I den nyss anförda prop. 1988/89: 154 (s. 17 – 19) aviserades ett översynsarbete av förhållandet mellan stat och kommun på skolans område. Detta arbete har resulterat i ett förslag om en övergång till en mål- och resultatorienterad styrning av grundskolan, gymnasieskolan och den kommunala utbildningen för vuxna. Denna innebär att kommunerna får ansvaret för planering, organisation och resursfördelning för de olika skolformerna inom den egna kommunen. Statsbidraget skall betalas ut som ett finansiellt stöd direkt till kommunerna. Statens uppgifter på skolområdet bör i framtiden huvudsakligen vara utveckling av skolan samt uppföljning, utvärdering och tillsyn av skolverksamheten. Enligt vad jag erfarit kommer statsrådet Persson att återkomma till regeringen i denna fråga inom kort. Statsrådet Persson kommer vidare att föreslå regeringen att förordna en ny myndighet som skall ersätta skolöverstyrelsen och länskolnämnderna och som skall ha det övergripande ansvaret för dessa uppgifter. De uppgifter som fortsättningsvis ankommer på de nya länsstyrelserna rör i första hand planering av utbildning i ett regionalt sammanhang. Inom ramen för den nationella utvärderingen bör vissa uppgifter när det gäller uppföljning, utvärdering och tillsyn utföras på regional nivå. För att få en bredare bas för dessa uppgifter än det enskilda länet och en större bredd i kompetensen bör uppgifterna hänföras till särskilda enheter på ett mindre antal länsstyrelser. Därvid får en samverkan ske med övriga berörda länsstyrelser.

När det gäller den nationellt sammanhållna utvärderingen av skolväsendet, kommer särskilda krav att ställas på formerna för styrning av denna. Statsrådet Persson återkommer till dessa frågor.

Vad gäller lagändringar som rör avskaffandet av länskolnämnderna är avsikten sålunda att återkomma med förslag i en proposition om skolfrågor.

Jag vill också erinra att riksdagen i samband med principbeslutet uttalade att det fanns skäl att avvakta fortsatta överväganden om den regionala statliga fiskeadministrationens framtida organisation till dess att ställning kunde tas till frågan om fiskenämndernas framtid. Riksdagen har därefter utan erinran tagit del av vad regeringen har anfört i frågan (prop. 1989/90: 123, JoU 22, rskr. 341). Enligt propositionen skall fiskenämnderna inte längre bestå som fristående länsmyndigheter. Återstående statliga länsuppgifter på fiskets område skall föras till länsstyrelserna.

Statskontoret har regeringens uppdrag att utreda den statliga administrationen på fiskets område. Uppdraget skall redovisas den 15 november 1990. Avsikten är att regeringen därefter kommer att ta ställning till frågor om den statliga fiskeadministrationen, ansvarsfördelningen mellan central och regional nivå samt hur den centrala myndighetsfunktionen skall vara organiserad och dimensionerad.

Vad gäller de lagändringar som rör avskaffandet av fiskenämnderna är avsikten att återkomma med förslag senare.

I och med att lagen (1985:1073) om försöksverksamhet med en samordnad länsförvaltning (ändrad senast 1990:6) upphör att gälla vid utgången av juni 1991 skall bostadsenheten vid länsstyrelsen i Norrbottens län brytas ut från länsstyrelsen och på nytt bli länsbostadsnämnd. En ny nämnd i Norrbottens län skall således inrättas från och med den 1 juli 1991.

2.2 Jordbruksdepartementets område

2.2.1 Rennäringen

Min bedömning: Inom var och en av länsstyrelserna i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län skall det finnas en rennäring delegation.

Delegationen skall bestå av sju ledamöter. Tre av dem skall vara rennäring utövare.

Skälen för min bedömning: Rennäring frågor kommer att handhas av länsstyrelsen. Dessa frågor har stor regional betydelse, inte minst när det gäller markanvändningen.

I propositionen om en ny regional statlig förvaltning föreslogs att det i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län skulle inrättas särskilda rennäring nämnder med samisk representation (prop. 1988/89:154 s. 32). I riksdagens beslut godtogs dock inte förslaget om obligatoriska nämnder. Det skall enligt beslutet i stället överlåtas åt länsstyrelsens styrelse att besluta om vilken nämndorganisation som skall knytas till länsstyrelsen och hur den i så fall skall utformas.

Det är emellertid viktigt – och i linje med statliga åtaganden gentemot samerna – att säkerställa att den samiska minoriteten blir vederbörligen företrädd. Därför anser jag för min del att man här bör göra ett undantag från principen att länsstyrelsen själv beslutar sin organisation.

Rennäring delegationer, där rennäring utövare ingår, bör sålunda inrättas vid länsstyrelserna i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län.

Frågan om delegationernas inrättande kan regleras i förordning, exempelvis i länsstyrelseinstruktionen.

Inom rennäring administrationen tillämpas i dag vissa avvikelser från länsgränserna. Det framgår av rennäring lagen (1971:437, omtryckt 1985:919, ändrad senast 1988:1314; jfr även prop. 1990/91:4). Sålunda skall länsstyrelsen och lantbruksnämnden i Västerbottens län fullgöra uppgifter som avser också Västernorrlands län (102 § första stycket). Vidare skall länsstyrelsen och lantbruksnämnden i Jämtlands län fullgöra uppgifter som avser Kopparbergs län. Omfattar en sameby mark inom mer än ett av de tre nordligaste länen, görs indelning i samebyområden av lantbruksnämnden i det län där huvuddelen skall ligga (102 § andra stycket).

Jag anser att dessa avvikelser från länsindelningen i sak bör behållas.

Mitt förslag: Det som i lag har föreskrivits om lantbruksnämnder skall i stället avse länsstyrelser.

Skälen för mitt förslag: Enligt principbeslutet skall lantbruksnämndens nuvarande uppgifter ingå i länsstyrelsen. Verksamhetens inriktning och omfattning har våren 1990 slagits fast i propositionen om livsmedelspolitiken (prop. 1989/90:146, JoU25, rskr. 327).

Ärenden enligt jordförvärvslagen (1979:230, ändrad senast 1989:34) om förvärv av jordbruks- eller skogsmark handläggs i dag av lantbruksnämnden och förs således genom reformen över till länsstyrelsen. De frågor om nedläggningen av jordbruksmark och tillsyn enligt lagen (1979:425) om skötsel av jordbruksmark (ändrad senast 1990:617) som i dag handläggs av lantbruksnämnden kommer i fortsättningen att handläggas av länsstyrelsen.

Åtgärder för strukturrationalisering inom de areella näringarna kan också aktualiseras enligt fastighetsbildningslagstiftningen. Länsstyrelsen skall även i fortsättningen bevaka allmänintresset i lantmåteriförrättningar.

2.2.3 Skogsbruket

Min bedömning: Länsstyrelsen skall enligt principbeslutet vara beslutande i viktiga övergripande skogliga frågor som rör markanvändning och naturvård.

Några lagändringar behövs inte för att länsstyrelsen skall kunna fullgöra dessa uppgifter.

Skälen för min bedömning: I fråga om skogsvårdsstyrelserna föreligger enligt principbeslutet inte skäl att föra över dessa eller någon del av deras verksamhet till länsstyrelsen (prop. 1988/89:154 s. 24). Länsstyrelsen skall dock besluta i viktiga övergripande skogliga frågor som rör markanvändning och naturvård. Denna rätt kan regleras i förordning, exempelvis i länsstyrelseinstruktionen. Länsjägmästaren skall föredra dessa ärenden i länsstyrelsens styrelse.

Det åligger skogsvårdsstyrelsen att i sin verksamhet bevaka att skogsbruket bedrivs på ett sätt som kan godtas från miljösynpunkt. Olika typer av samråd förekommer mellan länsstyrelse och skogsvårdsstyrelse. Länsstyrelsen kan även föreskriva åtgärder för att begränsa eller motverka skador på naturmiljön.

Några befogenheter utöver de som länsstyrelsen har i dag behövs inte för att länsstyrelsen skall kunna leva upp till den roll som anges i principbeslutet.

Markanvändningsfrågor är en huvuduppgift för kommunerna och länsstyrelserna och grundar sig främst på bestämmelserna i lagen (1987:12)

om hushållning med naturresurser m. m. (ändrad senast 1990:442) och i plan- och bygglagen (1987:10, omtryckt 1987:246, ändrad senast 1989:1049).

Jag anser att förändringar i arbetsfördelningen mellan länsstyrelse och skogsvårdsstyrelse eller ändrade beslutsbefogenheter för länsstyrelsernas del inte krävs för att länsstyrelsen skall kunna besluta i sådana viktiga, övergripande skogliga frågor som framgår av principbeslutet.

Det finns redan i dag särskilda bestämmelser om skyldighet för tjänstemän vid bl. a. skogsvårdsstyrelsen att som föredragande eller på något annat sätt delta i handläggningen av vissa ärenden hos länsstyrelsen och i övrigt biträda denna.

Denna möjlighet utnyttjas av länsstyrelsen bl. a. på så sätt att länsjägmästaren ibland är föredragande i länsstyrelsens styrelse vid behandlingen av viktiga ärenden inom det skogliga området. Samarbete sker även i projektform eller genom att skogsvårdsstyrelsen avger yttranden. Generellt sett är samarbetet mellan länsstyrelse och skogsvårdsstyrelse väl utvecklat.

Enligt direktiven för kommittén (Jo 1990:03) för utvärdering och översyn av skogspolitiken (Dir. 1990:47) skall kommittén med utgångspunkt i sina överväganden om skogspolitikens mål och medel lämna förslag till hur den statliga skogsvårdsmyndigheten skall anpassas härtill. En utgångspunkt skall därvid vara att organisationens lokala förankring bör behållas. Kommittén skall pröva, om ytterligare anpassning av de regionala skogsvårdsstyrelserna bör göras t. ex. genom större geografiska ansvarsområden. Förslagen får inte leda till att länsstyrelsens verksamhet försvåras.

Sammanfattningsvis saknas det enligt min mening anledning att ytterligare författningsreglera vilka övergripande skogliga frågor rörande markanvändning och naturvård som länsstyrelsen skall pröva.

2.3 Bostadsdepartementets område

2.3.1 Bebyggelse och bostadsförsörjning

Mitt förslag: Det som i förordningen (1984:338) om redovisning av den kommunala bostadsförsörjningsplaneringen har föreskrivits om länsbostadsnämndens uppgifter i samband med kommunala bostadsförsörjningsprogram skall i stället avse länsstyrelserna.

Länsstyrelsen skall lämna kommunerna råd och underlag för den kommunala bostadsförsörjningsplaneringen.

Skälen för mitt förslag: Enligt principbeslutet skall den del av länsbostadsnämndens verksamhet som avser de kommunala bostadsförsörjningsprogrammen och annan samhällsplanering föras över till länsstyrelsen. Enligt princippropositionen är det de starka kopplingarna till länsstyrelsens roll enligt den nya planlagstiftningen som motiverar en sådan förändring (prop. 1988/89:154 s. 25). I propositionen anges vidare att det

är angeläget att utveckla formerna för samarbetet mellan olika berörda parter.

Länsstyrelsen bör även framdeles med ledning av program för kommunernas bostadsförsörjningsplanering och efter samråd med länsbostadsnämnden avge yttrande till plan- och bostadsverket om bostadsförsörjningsläget i länet.

Länsstyrelsen bör således bidra med ett regionalt perspektiv och planeringsunderlag när det bl. a. gäller den lokala bostads- och arbetsmarknadsutvecklingen. Det bör göras också på grundval av det hushållningsperspektiv som finns uttryckt i den förut nämnda lagen om hushållning med naturresurser m. m.

Vad jag nu har förordat innebär lagtekniskt följande.

- I *lagen (1947:523) om kommunala åtgärder till bostadsförsörjningens främjande m. m. (omtryckt 1975:131, ändrad senast 1985:466)* bör 3 § ändras. Ändringen innebär att om en kommun ingår i ett område som kan anses utgöra en enhet i bostadsförsörjningshänseende bör samråd i dylika frågor framdeles ske inte bara med övriga kommuner i området utan även med länsstyrelsen. Detta innebär dock inte någon ändring av ansvarsfördelningen mellan kommunen och staten, såvitt gäller ansvaret för att ändamålsenliga åtgärder för bostadsförsörjningen inom kommunen förbereds och genomförs.
- I *samma lag* bör införas en ny paragraf, 3 a §. I denna bör länsstyrelsen åläggas att ge råd och bidra med underlag till den kommunala bostadsförsörjningsplaneringen. Detta bör länsstyrelsen göra på grundval av sin breda samhällsplaneringskompetens och för att bidra med ett regionalt perspektiv på den lokala bostadsutvecklingen. Vad jag nu har förordat innebär inte någon ändring av det ansvar som plan- och bostadsverket har i fråga om rådgivningen till kommunerna i bostadsförsörjningsfrågor.

2.3.2 Lantmäteriet

Mitt förslag: Uppgiften att registrera en samfällighetsförening och att föra samfällighetsföreningsregister bör flyttas över från länsstyrelsen till lantmäteriet.

Skälen för mitt förslag: Lagändringar behövs redan därför att fastighetsregistreringen den 1 juli 1990 fördes över från länsstyrelsen till lantmäteriet (prop. 1988/89:154 s. 26, 1989/90:BoU4 och 9, rskr. 89, samt prop. 1989/90:100 bil. 13 s. 72 och bil. 15 s. 64, BoU10, rskr. 139).

Frågan om organisation av lantmäteriet på länsnivå, som behandlas i propositionen om en ny regional statlig förvaltning, bygger på förutsättningen att lantmäterioorganisationen skall ha en förankring länsvis (prop. 1988/89:154 s. 27). I propositionen konstateras att det endast är en mindre del av den verksamhet som bedrivs av länsstyrelsens lantmäterienhet

som har betydelse för länsstyrelsens roll, nämligen framför allt inom den fysiska planeringen. Denna del omfattar främst bevakning av allmänintresset i fastighetsbildningsförrättningar och initiativ till förrättningar samt biträde med lantmäterikunskap i länsstyrelsens verksamhet. Enligt principbeslutet skall dessa uppgifter finnas kvar inom länsstyrelsen. Den statliga fastighetsregistreringen har som nyss nämnts redan den 1 juli 1990 flyttats från länsstyrelsen till lantmäteriet.

Registrering av en samfällighetsförening och förande av samfällighetsföreningsregister är enligt lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter (ändrad senast 1989:727) en uppgift för länsstyrelsen. Registret har fram till den 1 juli 1990 förts av lantmäterienheten. Uppgifterna bör flyttas över till lantmäteriet. Förslag till ändring av lagen bör läggas fram i denna proposition.

Vid länsstyrelserna finns även förteckningar över vissa typer av samfälligheter som grundar sig på äldre lagstiftning. Förteckningar över vägsamfälligheter och vägföreningar enligt lagen (1939:608) om enskilda vägar (ändrad senast 1989:460) och enligt den numera upphävda lagen (1966:700) om vissa gemensamhetsanläggningar bör handhas av samma myndighet som för samfällighetsregistret. Ändringar behöver därför göras i den förstnämnda lagen.

Lagen om vissa gemensamhetsanläggningar är som sagt upphävd. Men vissa begränsningar av upphävandet framgår av lagen (1973:1151) om införande av anläggningslagen (1973:1149) och lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter (ändrad senast 1987:129). I 17 § sistnämnda lags sägs sålunda att 23 § lagen om vissa gemensamhetsanläggningar i viss utsträckning fortfarande skall gälla. I 23 § berörs bl. a. uppgiftslämnandet till länsstyrelsen av sådana uppgifter som normalt förs i förteckningen över samfälligheter enligt lagen om vissa samfällighetsregister.

Ingen annan författningsreglering finns om förandet av denna förteckning. Det fortsatta förandet av förteckningen bör kunna lösas genom överenskommelser mellan länsstyrelserna och fastighetsregistermyndigheterna utan någon särskild lagreglering.

Vidare kan det finnas ytterligare några förteckningar över olika typer av samverkansföretag där lantmäterienheterna i vissa län har medverkat. Det kan t. ex. gälla stängsel- och betessamfälligheter. Förekomsten av sådana förteckningar och graden av medverkan från lantmäterienheterna har varierat. Enligt min mening behövs inga lagändringar vad gäller dessa frågor.

Den ändrade uppgiftsfördelningen innebär lagtekniskt följande.

- Enligt *lagen om förvaltning av samfälligheter* skall länsstyrelsen dels registrera samfällighetsföreningar och föra ett samfällighetsregister, dels besluta i en rad frågor som kan röra förvaltningen av en samfällighetsförening. Det kan t. ex. vara frågor om att utse ledamot i föreningens styrelse (31 §) eller utlysa föreningsstämma (47 §). Förslagen om ändrad ansvarsfördelning avser endast frågan om registrering av föreningar och registers förande. De övriga frågorna bör däremot ligga kvar hos länsstyrelsen. Ändringar bör således göras i 25 och 29 §§ så, att registrering av för-

eningar och förande av samfällighetsregister flyttas över från länsstyrelsen till den statliga fastighetsregistermyndigheten.

I 67 § finns det regler om överklagande. De bör ändras så, att bestämmelser om överklagande av fastighetsregistermyndighetens beslut förs in i lagen. Även rubriken före paragrafen bör ändras. Genom ändringen får sådana beslut av fastighetsregistermyndigheten som innebär att ansökan om eller anmälan för registrering avskrivits eller då registrering vägrats överklagas hos kammarrätt inom viss tid. Länsstyrelsens beslut enligt 31 § första stycket första eller tredje punkten, 32 §, 33 § första stycket, 61 § eller 64 § bör liksom tidigare kunna överklagas hos regeringen. Någon ändring behövs inte heller vad gäller länsstyrelsens övriga beslut som får överklagas hos kammarrätten.

- Vid länsstyrelserna finns även förteckningar över vissa typer av samfälligheter som grundar sig på äldre lagstiftning. Förteckning över vägsamfälligheter och vägföreningar enligt *lagen om enskilda vägar* bör föras av samma myndighet som för samfällighetsregistret. Där bör ordet "länsstyrelsen" i 52 § tredje och femte styckena ersättas av "den statliga fastighetsregistermyndigheten". Däremot behövs inga ändringar i paragrafens fjärde stycke. I 88 § åttonde stycket hänvisas till 52 § och det bör därför vara tillräckligt att göra ändringar i 52 §.

2.4 Civildepartementets område

Mitt förslag: Lagen (1967:782) med anledning av sammanslagning av överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Stockholms län upphävs.

En ny lag införs som i fråga om äldre föreskrifter om länsvägnämnder och lantbruksnämnder hänvisar till länsstyrelsen i länet.

Skälen för mitt förslag: Lagen (1967:782) med anledning av sammanslagning av överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Stockholms län har spelat ut sin roll och behövs inte längre.

Det kan däremot vara praktiskt att under de närmaste åren ha en särskild lag som i fråga om äldre föreskrifter om länsvägnämnder eller lantbruksnämnder hänvisar till länsstyrelsen i länet. En sådan lag motiveras också av att något särskilt tilläggsavtal ännu inte har ingåtts i fråga om lagen (1972:114) med anledning av konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning (ändrad senast 1985:181). När det gäller äldre föreskrifter om länsskolnämnder eller fiskenämnder, förfaller det lagtekniskt lämpligast att ta upp dem i den nu föreslagna lagen först i samband med de lagändringar för avskaffandet av dessa nämnder som jag aviserat i det föregående (avsnitt 2.1).

3 Ikraftträdande

Prop. 1990/91: 27

Den föreslagna lagstiftningen bör träda i kraft den 1 juli 1991.

Bara på ett par punkter krävs det särskilda övergångsbestämmelser.

4 Upprättade lagförslag

I enlighet vad jag anfört har inom civildepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1973:188) om arrendenämnder och hyresnämnder,
2. lag om ändring i vapenlagen (1973:1176),
3. lag om ändring i lagen (1985:658) om arrendatorers rätt att förvärva arrendestället,
4. lag om ändring i lagen (1939:608) om enskilda vägar,
5. lag om ändring i väglagen (1971:948),
6. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
7. lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
8. lag om ändring i lagen (1970:299) om skydd mot flyghavre,
9. lag om ändring i rennäringslagen (1971:437),
10. lag om ändring i berberislagen (1976:451),
11. lag om ändring i jordförvärvslagen (1979:230),
12. lag om ändring i lagen (1979:425) om skötsel av jordbruksmark,
13. lag om ändring i lagen (1983:738) om bekämpande av salmonella hos djur,
14. lag om ändring i lagen (1985:295) om foder,
15. lag om hur ledamöter i skogsvårdsstyrelserna utses,
16. lag om ändring i lagen (1947:523) om kommunala åtgärder till bostadsförsörjningens främjande m. m.,
17. lag om ändring i lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter,
18. lag om ändring i lagen (1988:183) om förvaltningen av kyrklig jord,
19. lag om upphävande av lagen (1967:782) med anledning av sammanslagning av överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Stockholms län,
20. lag om äldre föreskrifter om vissa länsnämnder.

Förslagen 1–3 har upprättats i samråd med justitieministern, förslagen 4 och 5 i samråd med kommunikationsministern, förslaget 6 i samråd med finansministern, förslaget 7 i samråd med statsrådet Åsbrink, förslagen 8–15 i samråd med jordbruksministern samt förslagen 16 och 17 i samråd med bostadsministern.

Vissa av förslagen faller inom lagrådets område. De är emellertid sådana att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

5 Hemställen

Jag hemställer att regeringen

1. föreslår riksdagen
att anta lagförslagen,

2. bereder riksdagen tillfälle
att ta del av vad jag har anfört om rennäringsdelegationerna
(avsnitt 2.2.1) och om skogsbruket (avsnitt 2.2.3).

Prop. 1990/91:27

6 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition förelägga riksdagen vad föredraganden har anfört för de åtgärder och det ändamål som han hemställt om.

Propositionen	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Justitiedepartementets område	2
Kommunikationsdepartementets område	5
Finansdepartementets område	7
Jordbruksdepartementets område	9
Bostadsdepartementets område	19
Civildepartementets område	22
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 4 oktober 1990 ..	25
1 Inledning	25
2 Föredraganden	25
2.1 Reformens omfattning	25
2.2 Jordbruksdepartementets område	27
2.2.1 Rennäringen	27
2.2.2 Jordbruket	28
2.2.3 Skogsbruket	28
2.3 Bostadsdepartementets område	29
2.3.1 Bebyggelse och bostadsförsörjning	29
2.3.2 Lantmäteriet	30
2.4 Civildepartementets område	32
3 Ikraftträdande	33
4 Upprättade lagförslag	33
5 Hemställan	33
6 Beslut	34

